

1.	Nazwa kierunku	reżyseria
2.	Wydział	Szkoła Filmowa im. Krzysztofa Kieślowskiego
3.	Cykl rozpoczęcia	2025/2026 (semestr zimowy)
4.	Poziom kształcenia	studia pierwszego stopnia
5.	Profil kształcenia	ogólnoakademicki
6.	Forma prowadzenia studiów	stacjonarna

7.	Informacje podstawowe o module	
Nazwa modułu		Historia filmu 3
Kod modułu		W8-RE-S1-HF3
Liczba punktów ECTS		2
Język wykładowy		polski
Cel i opis treści kształcenia		Cele i styl realizacji modułu określa jego odbiorca. W tym przypadku jest to każdorazowo student uczący się jednego z trzech podstawowych zawodów filmowych: reżysera, autora zdjęć kierownika produkcji. Celem kursu jest wsparcie studenta w jego dążeniu do wyrażenia się w dziele poprzez dostarczenie mu nieodzownego wyposażenia humanistycznego w zakresie dziedziny, którą studiuje. Do tego wyposażenia należy znajomość tradycji sztuki filmowej oraz poczucie bycia depozytariuszem pamięci o tejże tradycji. Historia zawarta w nazwie modułu jest rozumiana w sensie w jakim rozumie ją Ernst Gombrich, gdy dla swego dzieła o historii sztuki wynajduje tytuł Story of Art. Historia w sensie opowieści o kinie. Jak każda, tak i ta opowieść ma swoich bohaterów. To oni właśnie, a nie historycy, tworzą historię filmu. Ośrodkiem kursu historii filmu jest otwarcie miejsca dla wszechstronnego obcowania z konkretnymi wybranymi dziełami sztuki filmowej autorstwa najwybitniejszych artystów kina oraz – poprzez te spotkania – wykształcenie umiejętności czytania filmów mierzonej postępującą biegłością w posługiwaniu się kategoriami i regułami języka filmowego, wypracowanymi w kolejnych okresach rozwoju kina w nieustannej dynamicznej dialektyce konwencji i inwencji, retorycznej reguły i autorskiego idiomu wypowiedzi filmowej. Historia filmu - szkołą mistrzowską. Pośród licznych akademickich dyscyplin istnieje jedna, dzielona i wymagana przez wszystkie inne, które można wyliczyć z nazwy, a mianowicie dyscyplina myślenia. Horyzontem realizacji modułu jest przeto nauczanie studenta – przykładowo – myślenia Hitchcockiem albo myślenia Bressonem lub jakimkolwiek innym Autorem o prawdzie artystycznej ludzkiego doświadczenia. Kontekstem dla tej story of cinema jest historia XX wieku, która wraz z jej burzami dziejowymi, przemianami społecznymi i politycznymi, a zwłaszcza kulturowymi i artystycznymi na nowo określiła parametry owego doświadczenia. Moduł trzeci realizuje wyznaczone cele w oparciu o twórczość autorów debiutujących zasadniczo w 2 połowie XX stulecia, uwzględniając przy tym kierunki i autorów kina bliższego współczesności.
Lista modułów koniecznych do zaliczenia przed przystąpieniem do tego modułu (o ile to konieczne)		nie dotyczy

8.	Zakładane efekty uczenia się modułu			
	Kod	Opis	Efekty uczenia się kierunku	Stopień realizacji (skala 1-5)
	HF3_1	Student jest obeznany z reprezentatywnym wyborem możliwych stylów, wypracowanych poetyk i różnorodnych estetyk		

	współtworzących tradycję sztuki filmowej	K_W02	5
HF3_2	Student jest obeznany z twórczością wybitnych artystów kina, których dzieło cechuje wielka wartość rozwojowa dla historii języka filmowego oraz niepowtarzalny autorski idiom użycia tegoż języka	K_W02	5
HF3_3	Student jest zdolny do świadomego rozpoznania oraz krytycznego analizowania i oceniania obecnych w historii kina stereotypów związanych z przemysłowym i komercyjnym charakterem produkcji filmowej w odróżnieniu od autorskiego idiomu wypowiedzi filmowej właściwemu dziełu sztuki filmowej	K_K09	3
HF3_4	Student dostrzega rozmaite uwarunkowania oraz funkcje społeczne, polityczne i kulturowe kinematografii w jej rozwoju dziejowym	K_W03	4
HF3_5	Student posiada umiejętności opisu, analizy i interpretacji autorskiego idiomu użycia języka filmowego i potrafi je zademonstrować na przykładach analizy wybranych filmów wybitnych twórców kina	K_U04	3
HF3_6	Student rozumie istotne znaczenie tradycji sztuki filmowej dla kina współczesnego i przyszłego	K_K10 K_W02	5 5
HF3_7	Student potrafi dyskutować w grupie nad omawianymi zagadnieniami, wyrażać własne opinie, wyciągać prawidłowe wnioski i argumentować na rzecz przyjętego stanowiska oraz samodzielnie formułować i indywidualnie wyrażać własne idee na piśmie	K_K01	5
HF3_8	Student wykazuje zdolność do samodzielnego pogłębiania wiedzy, rozszerzania horyzontów poznawczych i weryfikowania własnego stanowiska w oparciu o umiejętność elastycznego i otwartego myślenia nt. różnych modeli rozumienia sztuki filmowej	K_K07 K_K09	5 5

9. Metody prowadzenia zajęć		
Kod	Kategoria	Nazwa (opis)
a01	Zbiór metod asymilacji wiedzy / podających	Wykład informacyjny/kursowy systematyczny kurs z określonej dyscypliny naukowej w ujęciu syntetycznym; realizacja zakłada bierny odbiór przekazanych informacji
a05	Zbiór metod asymilacji wiedzy / podających	Objaśnienie/wyjaśnienie eksplikacja polegająca na wyprowadzeniu uznanego z góry twierdzenia z innych, wcześniej już znanych, w określonej przez osobę prowadzącą zajęcia liczbie kroków
b01	Zbiór metod problemowych	Wykład problemowy analiza wybranego problemu naukowego lub praktycznego z weryfikacją i próbą rozwiązania wykładanych kwestii oraz wskazaniem konsekwencji wynikających z tego rozwiązania
b04	Zbiór metod problemowych	Metody aktywizujące: dyskusja/debata wymiana poglądów z użyciem merytorycznych argumentów, w wyniku której dochodzi do ścierania się różnych poglądów, wypracowania kompromisów i określania wspólnych stanowisk; dyskusja prowadzona jest w oparciu o reguły wcześniej ustalone z grupą: w tym dotyczące czasu, sposobu i kolejności prezentacji stanowisk oraz zasad kulturalnej dyskusji; dyskusja służy poszukiwaniu najlepszych rozwiązań, prezentowaniu różnych punktów widzenia, nie jest rywalizacją; odmiany d.: burza mózgów, debata oksfordzka, dyskusja panelowa, drzewo decyzyjne, dyskusja konferencyjna; debata to uporządkowany spór pomiędzy zwolennikami i przeciwnikami jakiegoś poglądu, toczona zwykle przez specjalistów z dziedziny lub wybranych uprzednio przedstawicieli grupy zajmującej się wspólnym problemem
b07	Zbiór metod problemowych	Metody aktywizujące: studium przypadku case studies – wszechstronny opis zjawiska dotyczącego wybranej dyscypliny; odzwierciedlenie rzeczywistości, zaprezentowanie specyfiki zjawiska ze wszystkimi ważnymi jego aspektami do omówienia w ramach zajęć (co? gdzie? jak?);

		<i>stosowane jako odtworzenie, przedstawienie, omówienie, diagnoza czynników, które kształtują zjawisko lub występują w interakcji z nim; pogłębiona jakościowa analiza i ocena wybranego zjawiska</i>
c01	Zbiór metod eksponujących	Ekspozycja <i>przygotowanie i wystawienie obiektu na pokaz publiczny w celu wywołania określonej reakcji; wytworzenie tematycznego zbioru okazów/obiektów/dzieł służący ilustracji konkretnego zagadnienia</i>
c02	Zbiór metod eksponujących	Projekcja <i>odtworzenie materiału filmowego (video/film) w całości lub we fragmentach jako element ilustracji treści wykładanych w ramach zajęć, przedmiot analizy i oceny dzieła lub ćwiczeniowa metoda percepcji obrazu; film/video to dzieło/utwór artystyczny, ilustracja (w tym techniczna) treści/zjawiska/obektu, prywatny zapis działania, obraz medialny, itp.</i>
c06	Zbiór metod eksponujących	Pokaz/demonstracja <i>wzorcowe zaprezentowanie sposobu wykonania określonych czynności z omówieniem; celem jest wyzwolenie czynności naśladowczych indywidualnie lub w grupie uczestników obserwujących działanie osoby prowadzącej zajęcia aż do ukształtowania właściwego nawyku poprzez odbywanie regularnych ćwiczeń; metoda pokazu łączona jest z praktycznym ćwiczeniem czynności/zachowań</i>
c07	Zbiór metod eksponujących	Prezentacja <i>mechaniczne przedstawienie syntetycznego obrazu treści w formie grafiki prezentacyjnej, np. szeregu slajdów lub innych form multimedialnych zwykle z omówieniem/innym komentarzem; typowe składniki prezentacji - tekst ujęty w punkty, wykresy, grafika (obrazy) i animacje; ew. efekty dźwiękowe lub muzyka; ilustracja multimedialna treści zajęć prezentowana w formie rzutowanego obrazu</i>
e05	Zbiór metod praktycznych	Praktyka <i>w tym zawodowa, indywidualna; praktyczne ćwiczenie umiejętności w warunkach rzeczywistych, odpowiadających przedmiotowej specyfice kształcenia, np. w środowisku, instytucji, miejscu, do pracy w których student się przygotowuje w ramach studiów; ćwiczenie w realnych warunkach pracy</i>
e06	Zbiór metod praktycznych	Obserwacja <i>w tym, w terenie; metoda systematycznego/planowego spostrzegania zjawisk, obiektów, osób w celu zdobycia wiedzy na ich temat; spostrzeżeniowe wyodrębnianie elementów działania modelowego jako element uczenia się poprzez naśladowanie; złożony kompleks poznania zmysłowego na bazie doświadczeń sensorycznych</i>
f01	Metody samodzielnego uczenia się	Autoedukacja <i>metoda samodzielnego zdobywania, pogłębiania lub poszerzania wiedzy, umiejętności i komp. społ.; metoda komplementarna do procesu kształcenia realizowanego w ramach zajęć; przejmowanie zadania rozwijania i kształtowania kwalifikacji we własnym zakresie; samokształcenie</i>

10. Formy prowadzonych zajęć					
Kod	Nazwa	Liczba godzin	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	Efekty uczenia się modułu	Metody prowadzenia zajęć
HF3-1	wykład	15	egzamin	HF3_1, HF3_2, HF3_3, HF3_4, HF3_5, HF3_6, HF3_7, HF3_8	a01, a05, b01, b04, c02, c07, f01
HF3-2	ćwiczenia	15	egzamin	HF3_1, HF3_2, HF3_3, HF3_4, HF3_5, HF3_6, HF3_7, HF3_8	a05, b04, b07, c01, c02, c06, e05, e06, f01

11. Praca studenta poza udziałem w zajęciach obejmuje w szczególności:			
Kod	Kategoria	Nazwa (opis)	Czy częściowo zalicza się do BUNA-y?
a04	Przygotowanie do zajęć	Konsultowanie materiałów uzupełniających [względem wskazanych w sylabusie]	Tak

		<i>uzgadnianie dodatkowych do wskazanych w sylabusie materiałów, służących realizacji zadań wynikających z uczestnictwa w zajęciach lub na potrzeby przygotowania się do nich</i>	
a05	Przygotowanie do zajęć	Wytworzenie/przygotowanie narzędzi, materiałów, dokumentacji niezbędnych do uczestnictwa w zajęciach <i>opracowanie, przygotowanie i weryfikacja przydatności narzędzi oraz materiałów (np. pomocy, scenariuszy, narzędzi badawczych, aparatury, itd.) do wykorzystania w ramach zajęć lub służących przygotowaniu się do nich</i>	Tak
c01	Przygotowanie do weryfikacji efektów uczenia się	Ustalanie etapów realizacji zadań przyczyniających się do weryfikacji efektów uczenia się <i>przygotowanie strategii realizacji zadania uwzględniającej podział treści, czynności i ich zakres, czas realizacji oraz/lub sposób pozyskania niezbędnych do jego wykonania materiałów i narzędzi, itp.</i>	Tak
c03	Przygotowanie do weryfikacji efektów uczenia się	Realizacja indywidualnego lub grupowego zadania zaliczeniowego/egz./etapowego <i>zbiór czynności zmierzających do wykonania zadania zleconego do realizacji poza zajęciami, jako obowiązkowego etapu/elementu weryfikacji przypisanych do tych zajęć efektów uczenia się</i>	Tak
d01	Konsultowanie wyników weryfikacji efektów uczenia się	Analiza korekt/informacji zwrotnej ze strony NA dotyczących wyników wer. ef. ucz. <i>przegląd uwag, ocen i opinii sporządzonych przez NA odnoszących się do realizacji zadania sprawdzającego poziom osiągniętych efektów uczenia się</i>	Tak
d02	Konsultowanie wyników weryfikacji efektów uczenia się	Opracowanie planu korekty i zadań uzupełniających/korygujących <i>przegląd i wybór zadań oraz czynności pozwalających na eliminację wskazanych przez NA błędów, ich weryfikację lub poprawę oraz zaliczenie zadania na, co najmniej, najniższym dopuszczalnym poziomie</i>	Tak
e02	Aktywności komplementarne do zajęć	Publikacja dzieła/prezentacja działania, w tym poza murami Uniwersytetu <i>zbiór czynności realizowanych w celu upublicznienia (poza zajęciami) efektów pracy badawczej, artystycznej, twórczej, projektowej, konstrukcyjnej, eksperymentalnej, itp., w formie klasycznej prezentacji, ekspozycji, koncertu, projekcji, plakatu, publikacji, zapośredniczonej poprzez media, w formie cyfrowej i w ramach innych czynności; upublicznienie z wykorzystaniem różnych form i narzędzi</i>	Tak

Informacje dotyczące szczegółów realizacji modułu w danym roku akademickim znajdują się w sylabusie dostępnym w systemie USOS: <https://usosweb.us.edu.pl>.